

List do Rzymian

Rozdział 9

Ubolewanie Pawła nad niewiarą Izraela

1. Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, a poświadczają mi to sumienie moje w Duchu Świętym, 2. Że mam wielki smutek i nieustanny ból w sercu swoim. 3. Albowiem ja sam gotów byłbym modlić się o to, by być odłączony od Chrystusa za braci moich, krewnych moich według ciała, 4. Izraelitów, do których należy synostwo i chwała, i przymierza, i nadanie zakonu, i służba Boża, i obietnice, 5. Do których należą ojcowie i z których pochodzi Chrystus według ciała; Ten jest ponad wszystkim, Bóg błogosławiony na wieki. Amen.

Niezawodne są obietnice Boże

6. Ale nie jest tak, jakoby miało zawieść Słowo Boże. Albowiem nie wszyscy, którzy pochodzą z Izraela, są Izraelem; 7. I nie wszyscy są dziećmi, dlatego że są potomstwem Abrahamowym, lecz jest tak: Od Izaaka zwać się będzie potomstwo twoje. 8. To znaczy, że nie dzieci cielesne są dziećmi Bożymi, lecz dzieci obietnicy liczą się za potomstwo. 9. Albowiem tak brzmi słowo obietnicy: W oznaczonym czasie przyjdę i Sara będzie miała syna. 10. Ale nie tylko to, gdyż dotyczy to również Rebeki, która miała dzieci z jednym mężem, praojcem naszym Izaakiem. 11. Albowiem kiedy się one jeszcze nie narodziły ani też nie uczyniły nic dobrego lub złego - aby utrzymało się w mocy Boże postanowienie wybrania, 12. Oparte nie na uczynkach, lecz na tym, który powołuje - powiedziano jej, że starszy służyć będzie młodszemu, 13. Jak napisano: Jakuba umiłowalem, a Ezawem wzgardziłem.

Bóg nie podlega sądowi ludzkiemu

14. Cóż tedy powiemy? Czy Bóg jest niesprawiedliwy? Bynajmniej. 15. Mówi bowiem do Mojżesza: Zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, a zlituję się, nad kim się zlituję. 16. A zatem nie zależy to od woli człowieka ani od jego zabiegów, lecz od zmiłowania Bożego. 17. Mówi bowiem Pismo do faraona: Na to cię wzbudziłem, aby okazać moc swoją na tobie i aby rozślawiono imię moje po całej ziemi. 18. Zaiste więc, nad kim chce, okazuje zmiłowanie, a kogo chce, przywodzi do zatwardziałości.

Bóg jest stwórcą i władcą

19. A zatem, powiesz mi: Czemu jeszcze obwinia? Bo któż może przeciwstawić się jego woli? 20. O człowiecze! Kimże ty jesteś, że wdajesz się w spór z Bogiem? Czy powie twór do twórcy: Czemuś mnie takim uczynił? 21. Albo czy garncarz nie ma władzy nad gliną, żeby z tej samej bryły ulepić jedno naczynie kosztowne, a drugie pospolite? 22. A cóż, jeśli Bóg, chcąc okazać gniew i objawić moc swoją,

znosił w wielkiej cierpliwości naczynia gniewu przeznaczone na zagładę, **23**. A uczynił tak, aby objawić bogactwo chwały swojej nad naczyniami zmiłowania, które uprzednio przygotował ku chwale, **24**. Takimi naczyniami jesteśmy i my, których powołał, nie tylko z Żydów, ale i z pogan, **25**. Jak też u Ozeasza mówi: Nie mój lud nazwę moim ludem i tę, która nie była umiłowana, nazwę umiłowaną; **26**. I będzie tak, że na tym miejscu, gdzie im powiedziano: Nie jesteście ludem moim - nazwani będą synami Boga żywego. **27**. A Izajasz woła nad Izraelem: Choćby liczba synów Izraela była jak piasek morski, tylko resztką ocalona będzie; **28**. Bo Pan wykona wyrok, rychło i w krótkim czasie na ziemi. **29**. I jak przepowiedział Izajasz: Gdyby Pan Zastępów Nie pozostawił nam zarodzi, Stalibyśmy się jak Sodomą i bylibyśmy podobni do Gomory.

Przyczyny odrzucenia Izraela

30. Cóż tedy powiemy? To, że poganie, którzy nie dążyli do sprawiedliwości, sprawiedliwości dostąpili, sprawiedliwości, która jest z wiary; **31**. A Izrael, który dążył do sprawiedliwości z zakonu, do sprawiedliwości z zakonu nie doszedł. **32**. Dlaczego? Dlatego, że było to nie z wiary, lecz jakby z uczynków; potknęli się oni o kamień obrazy, **33**. Jak napisano: Oto kładę na Syjonie Kamień obrazy i skałę zgorszenia A kto w niego uwierzy, Nie będzie zawstydzony.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01